

[Ministeren for kulturelle anliggender]

tror lige, vi skal holde hovedet koldt her og sige: dette er ikke politikernes opgave.

Det vil jeg også svare fru Marianne Bentzen-Pedersen, selvfølgelig. Det er ikke meningen. Der skal ikke være film, der er knyttet til ministerens holdning. Det er overhovedet ikke det, den programredaktion skal beskæftige sig med.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at der var to problemer i spørgsmålet, og det var en hastesag med disse udnævnelser. Det er jeg enig i. Jeg tror, det vil være nogen bekendt, at mit temperament heller ikke er til, at sager skal ligge på et bord i ugevis og i månedsvis. Det er klart, at jeg efter det samråd, jeg havde i kulturudvalget, ikke har kunnet foretage mig noget forud for denne debat i dag, og det mener jeg også var acceptabelt. Det havde været urimeligt at gøre noget. Men jeg mener også, det er en hastesag, og jeg vil gerne oplyse, at jeg meget gerne i den allernærmeste fremtid vil have disse udnævnelser på plads.

Med hensyn til dette med at udnævne egne partimedlemmer vil jeg sige: nu kommer jeg jo fra et lille parti, og det gør det uendelig meget nemmere, for det ville jeg overhovedet ikke kunne slippe af sted med, hvis jeg ville. Men jeg er principielt helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at man ikke skal begå de samme fejltagelser, som er blevet begået forud. Det var jo en af de måder, man kunne undgå dette problem på. Det kunne man da have gjort, hvis man havde sørget for, at der kun sad venligt sindede – måske ikke partimedlemmer, men næsten partimedlemmer i den pågældende bestyrelse. Jeg synes egentlig, at bestyrelsens reaktion nu har vist, at til trods for at ministeren faktisk kan udpege formanden, så er det ingen garanti for, at de er taget efter en sinedagskontrol, tværtimod. Sådan skal det også være. Der skal ikke skiftes heste ud hele vejen igennem disse systemer af sagkyndige og vurderende og rådgivende råd. Det er en farlig og en helt igennem uheldig udvikling, hvis det sker; det er jeg enig i.

Jeg mener også, jeg kan tale med god samvittighed, for jeg har ikke udnævnt nogen som helst, der kunne minde om noget, der lignede en CDer, og det agter jeg heller ikke at gøre i fremtiden, for det er ikke det, jeg er der for.

Jeg synes, der opstod et meget spændende spørgsmål under debatten her, og som flere ordførere var inde på, nemlig om vi skal lave systemet helt om og holde ministrene helt ude af det – skiftende ministre, for der var ikke specielt tænkt på mig; det er jeg godt klar over. Det er et spørgsmål, om man skal det. Jeg kunne godt forestille mig, at det også ville have en negativ virkning, for man kunne måske så komme til at mangle et frisk pust ned igennem hele systemet en gang imellem. Hvis alternativet var, at disse kredse altid var selvsupplerende, ville det også give et problem, for jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at der, uanset at det ikke skal være partimedlemmer, skal nogle nye folk til en gang imellem, således at der også kan tænkes på en anden måde, og spørgsmålet er, hvordan man sikrer det.

Derfor vil jeg kommentere selve forslaget en lille smule. Som jeg ser det, er der nu opstået det problem, at loven indeholder nogle modstridende bestemmelser, og det var der af gode grunde ingen der forestillede sig, da man vedtog den.

Den ene bestemmelse går ud på – og her er jeg ikke enig med hr. Ole Espersen, men det mener juristerne altså at jeg har ret i – at ministeren ikke er forpligtet til at følge indstillingen. Den anden bestemmelse er, at bestyrelsen til gengæld heller ikke er forpligtet til at komme med flere navne, hvad jeg heller ikke på noget tidspunkt har påstået at den er. Men så står vi altså dér, og hvordan kommer vi så videre? Man kan selvfølgelig komme videre ved, at ministeren bare udnævner nogle, men det har jeg indtil nu ønsket at undgå, fordi jeg gerne ville have det samarbejde med bestyrelsen, som lå i, at den kom med nogle flere navne og accepterede, at der måtte være flere end 3 ud af de 170 ansøgere, der kunne klare det job.

Det er nok blevet optaget som en uvenlig handling fra nogle sider, og det er jeg faktisk ked af, for det var ikke ment sådan. Jeg selv var faktisk temmelig forundret over, at det ikke var muligt at tale sig til rette om disse flere indstillinger. Det kunne selvfølgelig, hvis man havde de mistænksomme briller på, tydes i retning af, at nu sad bestyrelsen der, den ville bestemme det hele, og ministeren skulle overhovedet ikke blande sig. Så uvenligt vil jeg bestemt ikke fortolke det, men jeg synes bare, det er kedeligt, at den situation er